

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

μέσα από τη σημερινή συνεδρίαση θέλουμε όχι μόνο να αποφασίσουμε τη συνέχεια της παρέμβασής μας στο μαζικό κίνημα, αλλά και να ενοποιήσουμε τη δουλειά που έγινε το προηγούμενο διάστημα, σε σχέση με τα άμεσα καθήκοντα που προκύπτουν από δω και μπρος.

Για αυτή τη συνέχεια λαμβάνουμε υπόψη μας:

α. τα όσα έχουν εξελιχθεί στην κεντρική πολιτική σκηνή μέσα στο καλοκαίρι με το δημοψήφισμα, την υπογραφή της νέας αντιλαϊκής συμφωνίας, την ψήφιση του 3ου μνημονίου και μετά τη διενέργεια εθνικών εκλογών.

β. το αποτέλεσμα των εκλογών, που θεωρούμε ότι εκφράζει τον αρνητικό ταξικό συσχετισμό, το επίπεδο της ταξικής πάλης στη χώρας μας και διεθνώς και είναι σε βάρος των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων.

γ. το γεγονός ότι η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φέρνει άμεσα με γοργούς ρυθμούς, τα νέα μέτρα, τα προαπαιτούμενα όπως ψηφίστηκαν από το 3ο μνημόνιο και που έχουν σαρωτικό χαρακτήρα για την εργατική τάξη, για τους ανέργους, τα λαϊκά στρώματα, με πιο βαριές συνέπειες για τις νέες ηλικίες.

δ. αλλά και την υποχώρηση του κινήματος, τις αυταπάτες που διατηρεί ένα μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης, με λογικές του μικρότερου κακού, της αναποτελεσματικότητας, της δεύτερης ευκαιρίας στο ΣΥΡΙΖΑ.

ε. τέλος, χρειάζεται να πάρουμε υπόψη μας την κατάσταση στον κλάδο, που από τη μια φαίνεται ότι συνεχίζεται η ανάκαμψη των κερδών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων σε ξενοδοχεία και επισιτισμό (οι διεθνείς αφίξεις το 9μηνο Γενάρης-Σεπτέμβρης ήταν αυξημένες κατά 6,2% σε σχέση με πέρσι) κι από την άλλη παγιώνεται η κατάσταση των εργαζομένων του κλάδου που βιώνουν με τις πιο άθλιες συνθήκες την εντατικοποίηση της δουλειάς, τους ίδιους χαμηλούς μισθούς ή και χειρότερους, την απληρωσιά.

Με βάση όλα αυτά τα παραπάνω και με δεδομένο ότι έρχεται χειμώνας, που φέρνει για τον κλάδο αύξηση της ανεργίας, πέφτουν επάνω μας μεγάλες ευθύνες πρώτα για να μην γονατίσει η εργατική τάξη, αλλά κύρια για να σηκώσει ανάστημα και να οργανώσει την αντεπίθεσή της.

Να γιατί οι ταξικές δυνάμεις, το Συνδικάτο και τα επιχειρησιακά σωματεία, το ΠΑΜΕ στον κλάδο και συνολικότερα, πρέπει να πρωτοστατήσουμε ώστε να αντιπαλέψουμε το κλίμα ανοχής και ηττοπάθειας. Οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι να μην δεχτούν τις νέες θυσίες, να μην νομιμοποιήσουν τα νέα μέτρα.

Σταθερή μας επιδίωξη πρέπει να είναι η ευρύτερη συσπείρωση δυνάμεων και η δημιουργία συνθηκών ανόδου των αγώνων σε όλο τον κλάδο, αλλά και σε κάθε επιχείρηση.

Έχουμε συνείδηση των δυσκολιών και του αρνητικού συσχετισμού, των εμποδίων που θα βάζει η κυβέρνηση, η εργοδοσία, και τα συνδικαλιστικά της στηρίγματα. Γνωρίζουμε καλά ότι είναι μια προσπάθεια κόντρα στο ρεύμα, δεν το κάνουμε πρώτη φορά. Θα απαιτηθεί σκληρή αντιπαράθεση σπόρος δουλειάς.

Όπως γνωρίζουμε επίσης ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Είναι αναγκαίο να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις ώστε να εκφραστεί ταξική, μαζική και μαχητική αντίσταση απέναντι στην αντιλαϊκή πολιτική. Οι δυνάμεις του πάμε σε κάθε σωματείο είτε πλειοψηφούν, είτε μειοψηφούν

πρέπει να πρωταγωνιστήσουν. Μόνον έτσι το ΠΑΜΕ θα κερδίζει έδαφος στον κίνημα, θα ενισχύεται το κύρος του, νέες δυνάμεις θα μπαίνουν στην μάχη.

Συνάδελφοι, πιο πρακτικά και συγκεκριμένα:

1. Να μη χάσουμε χρόνο και να αποκαλύψουμε άμεσα σε κάθε ευκαιρία τους σχεδιασμούς της κυβέρνησης, που έχει στόχο να κάνει την εργατική τάξη πιο φτηνή και υποταγμένη. Εργαλείο της είναι η εξαπάτηση και η παραπλάνηση, με το επιχείρημα ότι τα μέτρα θα μπορούσε να είναι χειρότερα, ότι πρέπει να στηριχτεί η κυβέρνηση στις σκληρές διαπραγματεύσεις που κάνει. Τα πλαστά διαχωριστικά μνημόνιο και αντιμνημόνιο, κρύβουν τις πραγματικές αιτίες τις κρίσης, αλλά και τις προϋποθέσεις της ανάπτυξης που είναι Η κατάργηση όποιων κατακτήσεων. Είναι ψέμα ότι μπορεί να υπάρξει καπιταλιστική ανάπτυξη προς όφελος των εργαζομένων. Δεν έγινε ποτέ και σε καμιά χώρα. Ούτε παραγωγική ανασυγκρότηση τόσο φίλος του λαού όσο το σύστημα παραμένει εκμεταλλευτικό και τα μονοπώλια κυριαρχούν.
2. Να έχουμε σταθερό μέτωπο απέναντι στη θεωρία της πολιτικής σταθερότητας που την επιδιώκει το κεφάλαιο και που οδηγεί τελικά στην υποταγή, το συμβιβασμό, τον αυταρχισμό. Εμείς κίνημα πρέπει να αντιπαλέψουμε τέτοιες λογικές γιατί δεν μας συμφέρει καμιά τέτοια ανάπτυξη και πολιτική σταθερότητα, που σημαίνει να αποδεχτούμε κι άλλες θυσίες που οδηγούν ακόμα σε μεγαλύτερες. Οι μόνες θυσίες που αξίζει να κάνουμε είναι αυτές του ανυποχώρητου αγώνα, που βάζει εμπόδια και αδυνατίζει την εξουσία των καπιταλιστών, που θα οδηγήσει σε ρήξη με την Ευρωπαϊκή Ένωση και που δίνει προοπτική και ελπίδα στους εργαζόμενους να απολαμβάνουν οι ίδιοι τον πλούτο που παράγουν.
3. Είναι για μας ζωτική ανάγκη να συνεχίσουμε να προβάλλουμε την ανάγκη ανασύνταξης του εργατικού κινήματος και τη συγκρότηση μιας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας. Αυτό σημαίνει οργάνωση της πάλης παντού, με προτεραιότητα τους μεγάλους χώρους δουλειάς, τους ανέργους, τους μισοαπασχολούμενους, τα εργατόπαιδα της μαθητείας. Αυτό σημαίνει εγγραφές στο συνδικάτου και στα σωματεία, συζήτηση, σύσκεψη, μαζικές διαδικασίες, μέσα από ανοιχτά διοικητικά συμβούλια και γενικές συνελεύσεις.
4. Δεν ξεχνάμε να έχουμε ψηλά στην ιεράρχησή μας το σταθερό μέτωπο απέναντι στη Χρυσή Αυγή, στις ρατσιστικές και ξενοφοβικές, στις φασιστικές αντιλήψεις, αποκαλύπτοντας το συστημικό και δολοφονικό της ρόλο, ότι είναι το μακρύ χέρι της εργοδοσίας.
5. Και τέλος συνάδελφοι, θέλει να είμαστε σε διαρκή ετοιμότητα, να απαντάμε σε όλους αυτούς που καιρό τώρα, αλλά πολύ περισσότερο από δω και μπρος θα εντείνουν την προσπάθεια να ευνοχίσουν κάθε ριζοσπαστική διάθεση των εργαζομένων, να στρέψουν το κίνημα σε ακίνδυνα για το κεφάλαιο αιτήματα, χωρίς διάθεση σύγκρουσης με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Πρόκειται για όλους αυτούς που, ενώ είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση στο κίνημα και είναι απαξιωμένοι στα μάτια των εργαζομένων, θα προσπαθήσουν να αναβαπτιστούν, να διεκδικούν λόγο και ρόλο στις κινητοποιήσεις, να μπερδέψουν τους εργαζόμενους για το ρόλο τους. Θα προβάλλονται άλλοτε ως ακομμάτιστοι, με αιτήματα δανεικά που όμως δεν θα τα παλεύουν, και άλλοτε θα επιμένουν να στηρίζουν τη λύση στην αλλαγή νομίσματος, ή παρόμοιες λογικές.

Τί προτείνουμε σαν Κεντρική Διοίκηση για τον άμεσο σχεδιασμό και για τα μέτωπα πάλης που θα μας απασχολήσουν όλο το επόμενο διάστημα.

- Πρώτα από όλα χρειάζεται εδώ και τώρα να συνεδριάσουν όλα τα διοικητικά συμβούλια, τα παραρτήματα, οι ομάδες στον επισιτισμό, να προετοιμαστούν Γενικές Συνελεύσεις παντού. Όλοι να μάθουν τί έρχεται, για να νιώσουν την αναγκαιότητα να μπουν σε μια μάχη που οι ίδιοι θα αποφασίσουν.
- Έχουμε σαν πρώτο σταθμό το συλλαλητήριο του ΠΑΜΕ την Παρασκευή 16/10 στις 6.30 στην Ομόνοια. Το νέο κυβερνητικό πολυνομοσχέδιο αποτελεί επίθεση απέναντι στους εργαζόμενους, στους συνταξιούχους, στους αυτοαπασχολούμενους, στους φτωχούς αγρότες. Χαρακτηρίζει "προνομιούχους" τους συνταξιούχους των 1.000 ευρώ που θα υποστούν νέες περικοπές, τους εργαζόμενους που συμπληρώνουν τα εισοδήματά τους με ενοίκια, τους αυτοαπασχολούμενους, που αποτελούν το μόνιμο στόχο κάθε προσπάθειας "καταπολέμησης της φοροδιαφυγής». Η νέα κυβερνητική επίθεση περιλαμβάνει δραστικές αυξήσεις στα όρια συνταξιοδότησης, οδηγώντας με ταχύ ρυθμό στην αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης πάνω απ' το 67ο έτος, στην ίδια πορεία που ακολουθείται σ' όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ. Συνεχίζει την προκλητική στήριξη στο μεγάλο κεφάλαιο, περιλαμβάνοντας διατάξεις απαλλαγής του από εισφορές προς τους δήμους, ενώ την ίδια στιγμή κλιμακώνει τη φοροεπιδρομή στο λαό, αφού ο ΕΝΦΙΑ μονιμοποιείται, χτυπώντας ακόμα περισσότερο τη λαϊκή οικογένεια.
- Επειδή το ζήτημα του ασφαλιστικού είναι ζήτημα που αφορά συνολικά την εργατική τάξη, αλλά χτυπά ιδιαίτερα και τον κλάδο, χρειάζεται να εξειδικεύσουμε ζητήματα που μας αφορούν (ιδιαίτερα τις γυναίκες, τους εποχικούς, τους εργαζόμενους με διαλείπουσα εργασία). Αλλά και το ζήτημα της υγείας-πρόνοιας, τόσο με τις μεγάλες καθυστερήσεις στην καταβολή των επιδομάτων ασθένειας και των άλλων παροχών, όσο και για το εφάπαξ που σήμερα απαιτούνται κοντά στα δυο χρόνια για την χορήγησή του. **Προτείνουμε για το τελευταίο, να πραγματοποιήσουμε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας την Τρίτη 20/10 και ώρα 3 μμ στο ΤΑΠΙΤ και αμέσως μετά στο Υπουργείο Εργασίας που το εποπτεύει.**
- Την Πέμπτη 22/10 να πάμε εκ νέου σε συλλαλητήριο για το οποίο ήδη έχουν πάρει αποφάσεις εκατοντάδες σωματεία, εργατικά κέντρα και ομοσπονδίες από όλη τη χώρα. Θα είναι ένα δυνατό ράπισμα στην κυβέρνηση και στην εργοδοσία και θα αποτελεί προετοιμασία για την κλιμάκωση με μεγάλη πανεργατική απεργία στις 12 Νοέμβρη, ίσως και νωρίτερα, ανάλογα με τις εξελίξεις.
- Ο κλάδος μπορεί και πρέπει να δώσει το δικό του στίγμα σε αυτό το αγωνιστικό πρόγραμμα. Για την ενίσχυση της δουλειάς μας, καθώς και για να πάρει μορφή η όλη προσπάθεια προτείνουμε **Έκτακτη Γενική Συνέλευση στις 4 Νοέμβρη**, στην οποία θα εκφραστεί και συνολικά η δουλειά του κλάδου ως τότε, θα δώσει επιπλέον ώθηση για την δημιουργία απεργιακού κλίματος.
- **Να ανοίξουμε τώρα το ζήτημα της κλαδικής ΣΣΕ Ξενοδοχοϋπαλλήλων στον κλάδο**, μπροστά στην λήξη της (31/12) και στην έναρξη των διαπραγματεύσεων της Ομοσπονδίας με τους ξενοδόχους, με πλατιά ενημερωτική εκστρατεία που θα βάζει την πρότασή μας, δεμένη με τις εξελίξεις στον κλάδο, την τρίχρονη ανάκαμψη του τουρισμού, την χειροτέρευση της ζωής των εργαζομένων και την διατήρηση της ανεργίας στα ίδια υψηλά επίπεδα των προηγούμενων χρόνων. **Προτείνουμε να στείλουμε από κοινού με όλα τα επιχειρησιακά σωματεία την πρόταση μας στην Ομοσπονδία, απαιτώντας να καλέσει ολομέλεια με την παρουσία των σωματείων που θα καταλήξει σε πρόταση προς τους ξενοδόχους.** Παράλληλα πρέπει να βάζουμε το ζήτημα της υπογραφής κλαδικής ΣΣΕ στον επισιτισμό και να μην πάμε με μονομέρεια, μιας και αφορά δεκάδες χιλιάδες συναδέλφους που σήμερα αμείβονται με 586 μικτά. Για όσους δεν έχουν ακόμη έρθει σε επαφή με την πρότασή μας για υπογραφή ΣΣΕ,

υπάρχει στην ιστοσελίδα του Συνδικάτου και προβλέπει την επαναφορά όλων μας των μισθών και δικαιωμάτων στα επίπεδα που ήταν πριν από τις μειώσεις και αυτά βέβαια ως βάση για παραπέρα, πραγματικές αυξήσεις.

- **Να διατηρήσουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων στο μέτωπο της ανεργίας**, προβάλλοντας τα αιτήματά μας για μέτρα προστασίας των ανέργων, κύρια την επαναφορά του επιδόματος ανεργίας όπως ήταν πριν το δεύτερο μνημόνιο για τους εποχικά εργαζόμενους.
- Να επεξεργαστούμε καλύτερα το πλαίσιο που αφορά το ζήτημα των εργασιακών σχέσεων, τις δεκάδες μορφές απασχόλησης, τα δουλεμπορικά. Θέλει να αποκτήσουμε καλύτερη εικόνα για τη διάρθρωση στους μαζικούς χώρους, το ποσοστό των μερικώς απασχολουμένων, των εξτρά, όσων εργάζονται με διαλείπουσα εργασία. Σε αυτό πρέπει να εντάξουμε και τη δουλειά στη νεολαία που αποτελεί την πλειοψηφία των εργαζομένων με τέτοιες εργασιακές σχέσεις.